

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 2. Utilitas Academiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Spicil. tom.
2. p. 336.

Lib. 38.
n. 34.

bardiam e longinquo petitam fuisse exempli gratia inter alios ab Arnol-
do Pontifice Lexoviensi. Et anno
1220 Honorius Romanus Pontifex
in diplomate quodam memorabat,
Bononiam ob cultum Musarum per
omnem terram celebrari laudibus.
Notandum etiam, Magistrum Sen-
tentiarum Novaria, & jam antea Lan-
francum Archiepiscopum Cantua-
riensem Ticino venisse: id quod in
Longobardia successionem Theologo-
rum æque ac Jurisperitorum nobis
indicat. Et vero antiquissimæ duæ
Academiæ, quas sciam, sunt Parisien-
sis & Bononiensis: vocatæque sunt
Universitates, ut constaret, eas com-
plecti omnia, & in una eademque ur-
be doceri quaslibet artes liberales,
ac scientias, quas addiscendi cupidis
diversa prius loca adeunda erant.

II.
Utilitas Aca-
demiarum.

Hæc institutio maximum Eccle-
siæ emolumentum attulit. Docto-
res optime gnari, certa in urbe oc-
cupationem ac laborum mercedem
se nacturos esse, veniebant ultro do-
micilium ibi collocaturi: litterarum
studio-

studiosi de præclaris Magistris, & omnibus vitæ commodis illic invenendis securi, eo se turmatim conferebant undique remotis etiam e regionibus: ita Parisios itum ex Anglia, e Germania, & omni Septentrionum parte, ex Italia, ex Hispania. Æmulatio fecit, ut ferverent studia, quibus Doctores ac discipuli se certatim dabant: & fructuum maximus erat iste, quod melius conservaretur doctrinæ puritas, cum inter multos Magistros mutuo in conspectu docentes vel minima novitas mox confutaretur. Facilius etiam æqualis tum doctrinæ ratio, tum docendi modus tenebatur. Tot auditores variis e terris, quod iisdem e fontibus hauserant, spargebant domi, & suo tempore Magistri facti in sua quisque patria docebant, quod Parisiis didicerant.

Politica Academiæ instituta multum valebant ad stabiliendam doctrinæ sanæ traditionem. Non, ut antea, cuilibet privato licitum erat docere, quando se credebat habilem:

debebat esse receptus inter Magistros artium liberalium, vel inter Doctores facultatum superiorum; & hi tituli non nisi per gradus tribuebantur post severa examina, & longa experimenta, ut respublica de peritia Magistrorum securam fieret. Totum corpus interponebat fidem suam, & si quis eorum errasset, hunc corrigendi jus habebat. Ex præscripto, quod anno 1215 Cardinalis Legatus Robertus Cursonius dedit, docentem Parisiis artes oportebat annos viginti & unum habere, ac saltem sexennium illis impendisse; ad tradendam Theologiam triginta quinque ætatis annos numerare, & octo in illam insumpsisse opus erat.

*Hist. Lib. 77.
n. 39.*

Echard.

*sum. S. Ivo.
vind. p. 230.*

Fratres Prædicatores, jam inde a principio instituti sui Academiæ Parisiensi adjuncti, suos ad supremum Theologiæ gradum hoc modo promovebant. Ille, quem Ordinis Præpositus Generalis, aut Comitium Sacrum renunciaverat Baccalaureum, ut vocant, initium ducebat ab explicanda sententiarum materia in schola
Docto-

Doctōris cujusdam, id quod per anni spatium agebat, cujus in fine Præfētus Monasterii, sive Prior, & Doctores eam tunc facultatem re ipsa tradentes Baccalaureum istum Ecclesiæ Parisiensis Cancellario (ut vocabulo notiore utar) sistebant, & jurati testabantur, illum ab ipsis judicari dignum, qui Doctōris munus exerceret. Post examina publica, & alios quosdam ritus solennes Baccalaureus inter Doctores relatus, altero anno pergebat Librum Sententiarum exponere in sua schola; nam cuilibet Doctōrum erat sua. Anno tertio Doctōr novus suam etiamnum scholam, subjectum sibi vero Baccalaureum habebat, sententias explicantem, quem anno elapso Doctōris dignitatem obtenturum ad Tabularii sanctioris Præfidem adducebat, sicut ipsemet ad eum adductus fuerat. Totum docendi munus tribus his annis absoluebatur salvis Thesis, quas subinde defendere oportebat: sed hoc inde emolumentum provenit, quod nemo crearetur Doctōr, nisi qui publice

blice docuerat. Cæterum documenta non dictabantur e scriptis, verum Professor præparatus ea continenter, sermonum instar, pronunciabat, & auditores, quantum poterant, calamis excipiebant. Hunc morem in Academia stabilitum vidisse Fratres Prædicatores, & accepisse credibile est.

III.
Collegia.

*Pasq. Recher. Lib. 9.
c. 15.*

* de Mar-
moutier.

*Hist. Lib. 83.
n. 47.*

Institutio Collegiorum, quorum initia circa dimidium sæculi XIII facta sunt, magno fuit adjumento ad tuendam politicam Academiæ disciplinam, & ad continendos in officio auditores inibi commorantes. Religiosi ante alios extruxere domos, in quas fratres suos scientiis conjunctim daturus operam, & a consuetudine cum hominibus profanis arcendos mitterent. Sic præter Fratres Prædicatores, Minoresque, quorum primas in ædes Parisienses totus Ordo convenit, etiam Bernardini (*) pro suis Collegia * Majoris Monasterii & Cluniacense condiderunt. Primis annumerandum venit Sorbonicum

(*) Benedictini, ut asseritur in celeberrimo Lexico universali Triyultino seu de Trevoux.